

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla Kovács, Réti, Szegheő Ügyvédi Iroda (ügyintéző: **dr. Kovács Attila** ügyvéd) által képviselt (**felperes neve, címe**) felperesnek - dr. Horváth Ákos ügyvéd által képviselt (**I. rendű alperes neve, címe**) I. rendű és dr. Horváth Ákos ügyvéd által képviselt (**II. rendű alperes neve, címe**) II. rendű alperes ellen tag kizárás iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. június 22. napján kelt 9.G.40.091/2009/24. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek által 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással **hagyja helyben**, hogy az alperesek egyetemlegesen 15 nap alatt kötelesek a felperesnek az elsőfokú perköltséget megfizetni.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 75.000 (Hetvenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által pontosított tényállás szerint a felperesi gazdasági társaság 1991-ben alakult. Alapító tagja volt - többek között - a korábban vállalati cégformában működő (**A...**) Rt., amely cég az 1960-as évektől kezdődően könnyűszerkezetes járműablak gyártással foglalkozott. Az alperesek az (**A...**) munkavállalói voltak az 1980-as évektől, és ők is részt vettek a felperesi társaság alapításában is. Az I. rendű alperes jelenleg 3,4 %-os, a II. rendű alperes 4 %-os mértékű szavazati jogot biztosító üzletrésszel rendelkezik a felperesi társaságban. Az I. és II. rendű alperesek tagsági jogviszonyuk

mellett munkavállalóként is tevékenykedtek a felperesnél. Az I. rendű alperes 2002. április 6. napjától 2009. április 3. napjáig képviseleti joggal felruházott alkalmazottja volt a felperesnek, és különböző vezetői típusú munkaköröket is betöltött. A II. rendű alperes 2001. október 5. napjától 2004. november 25. napjáig ügyvezetője, 2004. november 25. napjától 2006. október 12. napjáig tisztségviselője (vezető tisztségviselője), és 2006. október 12. napjától 2008. május 30. napjáig cégvezetője volt a felperesnek. E társasági jogi megbízatásai mellett különböző vezetői típusú munkaköröket is ellátott a felperesnél. Mindkét alperes a felperesnél ellátott felelősségteljes munkaköre révén olyan információk birtokába jutott, ami a felperes tevékenységével, az általa gyártott termékekkel összefüggésben állt.

A felperes alapításától kezdve foglalkozott járműalkatrész gyártással. A felperes billenő és tolóablakokat készített az **(I...)** részére, illetve az osztrák **(E...)** Kft. részére, bér munkában kabin- erőgép- és autóbusz ablakokat gyártott 2003-ig. A bér munka keretében az osztrák cég bocsátotta a felperes rendelkezésére a termékrajzokat, dokumentációkat, alapanyagokat, majd később a felperes az alapanyagokat biztosíthatta és önálló mérnöki, tervezői munkát is végzett. A bér munka tevékenység 2003-tól az **(A...)** Rt-hez került vissza, a továbbiakban ez a cég gyártott bér munka keretében járműablakokat az **(E...)** Kft. részére. Az **(A...)** Rt. gyártási folyamatába a **(K...)** Kft-t is bevonták.

A bér munka szerződés hatályának fennállta alatt a felperes 2002. évtől piackutatást végzett Európában a járműablak kereslet tárgyában, fejlesztésbe kezdett és ezzel együtt a mérnöki szakemberek és értékesítők száma is megnövekedett a felperesnél. A felperesnél kibontakozó termékfejlesztés célja az volt, hogy a **(F...)**, **(N...)**, **(S...)** és egyéb nagy cégek részére kerüljenek gyártásra termékek. A felperes legnagyobb megrendelője a **(F...)** cég volt. A minél nagyobb vevőkör elérése érdekében a termékfejlesztési koncepció teljesen új tevékenység, új profilok megvalósítására irányult úgy, hogy azokban felhasználásra kerüljenek a piacon már jól bevált megoldások is. A II. rendű alperes ennek során döntéshozatali helyzetben volt, a mikénti megvalósuláshoz pedig ötlet szintjén maga is hozzájárult. A tényleges kidolgozás a fejlesztő mérnökként a felperesnél dolgozó **(személy 1 neve)** feladatkörébe tartozott. A felperes a termékfejlesztést követően saját fejlesztésű termékek tervezésével, gyártásával, értékesítésével foglalkozik, mely termékeknek folyamatosan változik a köre, figyelembe véve a vevői igényeket.

Az I. és II. rendű alperes pedagógus képesítésű házastársai, továbbá a II. rendű alperes felsőoktatási intézményben tanuló fia 2007. július 12. napján megalapították a **(G...)** Kereskedelmi és Szolgáltató Kft-t. A társaság ügyvezetője **(személy 2 neve)**. **(személy 2 neve)** 1969-től az **(A...)** Rt-nél, illetőleg annak jogelődjénél állt alkalmazásban az alpereseket innen ismeri. Az **(A...)** Rt-nél munkaviszonya megszűnését követően a felperesi társaság 2000. február 14. napjától belkereskedelmi vezetőként alkalmazta 2006. július 23-i nyugdíjazásáig. Ezt követően határozott időre szóló munkaszerződéssel dolgozott a felperesi társaságnál 2007. április 30-ig, majd 2007. december 31. napjáig négy órás munkaidőben. **(személy 2 neve)** 2006. július 23-ig a belföldi értékesítés keretében a vevői igények felkutatását és az értékesítéssel kapcsolatos minden feladatot ellátta. Határozott

idejű munkaszerződésének időtartama alatt alapvetően a megszerzett tudásanyag utódok részére történő átadásával foglalkozott. A gyártás folyamatában nem vett részt, a gyártás folyamatát azonban mind az **(A...)** Rt-nél, mind a felperesnél végzett tevékenysége alatt figyelemmel kísérte.

A **(G...)** Kft. cégjegyzékbe bejegyzett főtevékenysége víz- gáz- fűtés- és légkondicionáló szerelés. Tevékenységi körébe tartozik ezen kívül közúti jármű, járműmotor alkatrészeinek gyártása, gépjármű alkatrész kis- és nagykereskedelem. A felperesnek jelenleg is főtevékenysége a közúti jármű, járműmotor alkatrészek gyártása és gyakorolt tevékenységi körei között szerepel a gépjármű alkatrész kis- és nagykereskedelem is. A **(G...)** Kft. ténylegesen gépjárműablak értékesítéssel foglalkozik, amelyhez szükséges alapanyagot megvásárolja, azt a **(K...)** Kft. raktározza és a **(G...)** Kft. felé érkezett megrendelői igények **(K...)** Kft. részére történő továbbítását követően a tervezést, gyártást a **(K...)** Kft. végzi. E cég, mint szállító és a **(G...)** Kft., mint megrendelő között 2008. február 25. napján beszállítói keretszerződés jött létre. A szerződésben a felek abban állapodtak meg, hogy a szerződés mellékletét képező, konkrétan megnevezett, méretezett profil típus szerint beazonosítható termékek és a műszaki dokumentáció elkészítése képezi a **(K...)** Kft. feladatát azzal, hogy a megállapodás automatikusan bővül új tételekkel a megállapodott árképzési tényezőknek megfelelően. A **(G...)** Kft. köteles mindennemű műszaki információt, alapanyagot rendelkezésre bocsátani a termékek tervezéséhez és gyártásához. A termékek tervezése és gyártása mellett a **(K...)** Kft. az anyagok tárolását, azok adminisztratív kezelését is vállalta. A keretszerződés alapján a **(K...)** Kft. részéről a gyártás folyamatos, a szerződés időbeli hatálya automatikusan meghosszabbodik, tartalmában az folyamatosan kiegészítésre kerül új termékekkel és egységárakkal. A keretszerződés alapján mindenféle járműbe gyárt ablakokat a **(K...)** Kft. A gyártás alapjául mind az **(A...)**, az **(I...)**, mind a felperesi kft. profiljait is tartalmazó prospektusok szolgálnak, melyek állandó változáson mennek keresztül. A **(K...)** Kft. ügyvezetője **(személy 3 neve)** az 1980-as évektől együtt dolgozott az alperesekkel az **(A...)** Rt-nél (illetve jogelődjénél) és a felperesi társaság korábbi ügyvezetőjével is. A **(K...)** Kft. a felperesi társasággal üzleti kapcsolatban állt.

Azt követően, hogy az I. rendű alperes munkaviszonya a felperesi társaságban megszűnt, az I. rendű alperest a **(K...)** Kft. 2009. évben kereskedelmi vezetőként foglalkoztatta 2009. május 1. napjától kezdődően. Feladatát a partnerkapcsolatok kezelése, új partnerek felkutatása jelentette, és tevékenységének eredményeként a **(K...)** Kft. egyedi megrendelések alapján végzett gyártási tevékenységet.

A felperes 2009. február 9. napján a társaság taggyűlését 2009. március 3. napjának 15 órájára összehívta. A napirendi pontok között 1. pontban az I. rendű alperesi alkalmazott cégjegyzési jogának törlése, 4. pontban tagkizárás és 5. pontban társasági szerződés módosítása került felvételre egyéb napirendi pontok mellett. A meghívót mind az I., mind a II. rendű alperes 2009. február 11. napján átvette. Az

alperesek a taggyűlésen 15 óra 7 perckor jelentek meg jogi képviselőjükkel együtt. A levezető elnök tájékoztatta őket arról, hogy a taggyűlés megtartásra került, melyet az alperesi tagok megérkezését megelőzően berekesztettek. Tájékoztatta őket a meghozott

taggyűlési határozatok tartalmáról is. A taggyűlésen a 90 %-os szavazati jogot biztosító osztatlan közös tulajdonban álló közös üzletrész képviselőjében **(személy 4 neve)**, valamint a 2,5 %-os szavazati jogot biztosító üzletrész tulajdonos, **(személy 5 neve)** tag képviselőjében **(személy neve)** ügyvéd volt jelen. A taggyűlésen a 172/2009. számú határozattal egyhangúlag döntöttek az I. rendű alperes volt munkavállaló cégjegyzési jogának cégjegyzékből való törléséről. A 175/2009. szám alatti határozattal egyhangúlag döntöttek az I. rendű alperes társaságból történő kizárása kezdeményezéséről, és a 176/2009. számú határozattal a II. rendű alperesi tag társaságból történő kizárása kezdeményezéséről. A felperesi ügyvezető tájékoztatóját követően a 177/2009. és 178/2009. számú taggyűlési határozatokban egyhangúlag döntöttek arról, hogy az I. és II. rendű alperesi tag kizárása céljából a társaság pert indít a tagok ellen, és a határozat meghozatalától számított 15 napon belül a keresetlevelet az illetékes bírósághoz benyújtja. A 2009. március 3-i taggyűlési jegyzőkönyv az alperesek részére megküldésre került, melyet az alperesek átvettek. A 2009. március 3-i taggyűlési határozatok alapján az I. és II. rendű alperesekkel szembeni perindításra nem került sor.

A felperes 2009. március 18. napján mindkét alperes részére a 2009. április 3. napján 17 órai kezdettel tartandó taggyűlésre szóló meghívót küldött meg, amelyet az alperesek 2009. március 19. napján átvettek. A taggyűlésre szóló meghívóban napirendi pontként a 2009. március 3. napján tartott taggyűlésen hozott 172/2009-183/2009. számú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése, az I. rendű alperes cégjegyzési jogának törlése, tagkizárás és egyéb napirendi pontok rögzítésére került sor.

A 2009. április 3. napján megtartott taggyűlésen a felperes többségi tulajdonosának képviselőjében **(személy 4 neve)**, valamint **(személy 5 neve)** tag képviselője jelent meg. Az alperesek a szabályszerűen összehívott taggyűlésen nem jelentek meg, távolmaradásukat előzetesen nem mentették ki. A levezető elnök javasolta, hogy a taggyűlésen a meghívó szerinti napirendeket tárgyalják. Ennek keretében a 184/2009. számú taggyűlési határozattal egyhangúlag döntöttek arról, hogy a 2009. március 3. napján szabályszerűen megtartott taggyűlésen meghozott 172/2009-183-2009. számú taggyűlési határozatokat hatályon kívül helyezik. Ezt követően a 185/2009. számú taggyűlési határozattal egyhangúlag döntöttek az I. rendű alperes cégjegyzési jogának cégjegyzékből történő törléséről.

A tagkizárás napirendi pont kapcsán a felperesi társaság képviselője előadta, hogy az alperesek társaságban maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné, mert tagsági jogviszonyuk mellett vezető állású munkavállalóként dolgoztak a társaságban az 1991. évben történt alapítástól kezdődően folyamatosan 2008. júliusáig, illetőleg 2009. februárjáig. Mindeközben az I. és II. rendű alperesek feleségei és a II. rendű alperes fia 2007. július 12. napján a **(G...)** Kereskedelmi és Szolgáltató Kft-t megalapították. E társaság ügyvezetőjévé a felperes korábban munkavállalójaként foglalkoztatott és részben az I. rendű alperes

Gf.III.30.559/2010/6. szám

irányítása alatt állt személyt választották. A társaság tevékenységi köreiből több tevékenységi kör is megegyezik a felperes tevékenységi köreivel. Az alperesek

közvetetten a cég megalapításától kezdődően a felperesi tevékenységet veszélyeztető magatartást tanúsítottak és tanúsítanak folyamatosan. A **(G...)** Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. a felperes tevékenységi körével részben egyező tevékenységet folytat, részben pedig a társaság piacait célozta meg. Az alperesek közeli hozzátartozói által alapított társaság a felperes versenytársa. Részben a felperes beszállítóitól szerezte be a gyártáshoz és az összeszereléshez szükséges alapanyagokat, részben a felperes megrendelőit kereste fel a késztermékeinek értékesítése céljából, és a társaság által előállított termékek azonos vagy hasonló termékszerkezetűek a felperes által gyártott termékekhez. Mindezek alátámasztják, hogy a felperes üzleti titkainak a megsértése közvetetten megvalósult, belső információk kiszivárogtatása hiányában ugyanis az alperesek közeli hozzátartozói által alapított társaság nem tudna ugyanolyan, vagy hasonló profilú termékeket gyártani, ugyanolyan beszerzési forrásokat és vevőkört megcélozva értékesíteni.

A fenti indokok ismertetését követően a felperes taggyűlése a 189/2009. és 190/2009. számú taggyűlési határozattal egyhangúlag döntött az alperesek társaságból történő kizárásának kezdeményezéséről. A 191/2009. és a 192/2009. számú egyhangúlag meghozott taggyűlési határozattal döntöttek az alperesekkel szembeni tagkizárás iránti per megindításáról és a keresetlevél benyújtásáról.

A felperes 2009. április 15. napján nyújtott be keresetlevelet az alperesekkel szemben, kérte, hogy a bíróság az alpereseket zárja ki a felperesi gazdasági társaságból és ezzel egyidejűleg kérte az alperesek tagsági jogai gyakorlásának felfüggesztését is. A kereset indokaként és annak ténybeli alapjaként a 2009. április 3. napján tartott taggyűlés 6. napirendi pontja szerinti előterjesztésben foglaltakra hivatkozott.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy a pert megelőző taggyűlés nem volt szabályszerűen összehívva, ugyanis a meghívóban a kizárandó tagot személy szerint meg kellett volna jelölni, ehelyett a meghívóban csak a „tagkizárás” napirendi pont szerepelt. Hivatkoztak arra is, hogy a 2006. október 12. napjától érvényes SZMSZ-nek ellentmondóan került összehívásra a taggyűlés. Az SZMSZ 2.5.5. pontja szerint a kizárási indítványt bármely tag kérheti, mely indítványban meg kell jelölni az okot és csatolni kell az esetleges bizonyítékokat. Az indítványt és mellékleteit valamennyi tagnak meg kell küldeni. Ezen SZMSZ rendelkezés ellenére az indítvány és azok bizonyítéka az alperesek részére megküldésre nem került. Ezek alapján a taggyűlés szabályszerű összehívása nem történt meg. Érdemben is vitatták azonban a felperesi keresetet. Állították, hogy a **(G...)** Kft. 2007. évben elsődlegesen napkollektor forgalmazás és kapcsolódó feladatok, járműipari alkatrész kereskedelem céljából került megalapításra. A járműablakok fejlesztését csak 2008. évtől kezdte meg ez a cég. Ügyvezetője **(személy 2 neve)** több évtizedes tapasztalattal rendelkezik e területen, hiszen ő is - úgy, mint a felperesi társaság alapítói és az

alkalmazottak nagy része - a **(település neve)** **(A...)** Rt-nél állt alkalmazásban, és folytatott hosszú időn keresztül beszerzői, értékesítési feladatokat. **(személy 2 neve)** 2007. december 31. napjáig a felperes alkalmazottja volt. Ő az, aki mint ügyvezető a **(G...)** Kft. működését, napi menetét intézi, nem annak tulajdonosai. Mérnök végzettsége révén hatékonyan és szakszerűen tud eljárni a vevői igényként megjelenő konstrukciós feladatok

megoldásában. A cég termelő tevékenységet nem végez, műszaki termelői tevékenysége a **(K...)** Kft-hez kötődik. Itt folyik a gyártáshoz szükséges műszaki előkészítő munka is, tervezés, technológizálás, szerszámozás. A **(G...)** Kft. ablak konstrukciói jelentősen eltérnek a **felperes** konstrukciótól, mind az ablakok formáit, mind az alkalmazott profilokat illetően. Ezek egyébként egyszerű műszaki megoldások, melyek általánosan megjelennek az európai járműablak gyártók konstrukcióiban, és védelem alatt nem állnak. Állították, hogy a felperesi társaságnak csak vezető munkavállalói, nem pedig tisztségviselői, míg a **(G...)** Kft-nek pedig nem is tagjai. Ezáltal közvetett módon sem folytatnak a felperesi társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztető magatartást. A kialakult bírói gyakorlat figyelembevételével kérték értékelni azt is, hogy bár a **(G...)** Kft. 2007. szeptembere óta működik, a felperes kizárás megállapítása iránti keresetet csak ezt követő mintegy másfél évvel később terjesztett elő. Ezért a felperesi társaság által felhozott ok elenyészett, a kizárásban érdekmúlás következett be.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kizárta az alpereseket a felperesi gazdasági társaságból. Vizsgálta az alperesek taggyűlés szabályszerű összehívásának hiányával kapcsolatos előadásait. Megállapította, hogy az alperesek mind a 2009. március 3. napjára, mind a 2009. április 3. napjára összehívott taggyűlésre a meghívót szabályszerűen átvették, ugyanakkor a március 3-i taggyűlésre annak berekesztését követően érkeztek meg, míg az április 3-i taggyűlésen nem vettek részt. A 2009. március 3. napján a taggyűlés berekesztését követően megjelent alpereseket tájékoztatták a meghozott határozatokról, ilyen körülmények között megalapozatlan az alperesek azon hivatkozása, miszerint a meghívóban szereplő napirendi pont hiányos, mert nem nevesíti mely tagok kizárásával függ össze. A 2009. március 3-i taggyűlési határozatokról mind a szóbeli tájékoztatás alapján, mind pedig a jegyzőkönyv március 23-i átvételével tudomással bírtak, illetőleg bírhattak. Így függetlenül attól, hogy a napirendi pontban csak a „tagkizárás” megjelölés szerepel, egyértelmű, hogy az az ő személyükre vonatkozik. Mindezek mellett a Gt. 144. §-a nem tartalmaz rendelkezést arra, hogy a tag kizárása iránti per kezdeményezése esetén a meghívóban a tagok személyét is rögzíteni kellene. Nem találta helytállónak azt az alperesi érvelést sem, hogy a kizárás iránti per csak a 2006. október 12. napjától hatályos SZMSZ rendelkezése alapján, a kizárási indítvány megtételét követően kezdeményezhető. Azt az alperesek sem vitatták, hogy 2009. február 3-tól új SZMSZ van hatályban a felperesnél, viszont állították, hogy az velük szemben nem hatályos, mert a módosított SZMSZ-t a tagoknak el kellett volna fogadni. A felperes társasági szerződése a Gt. 141. §-ában felsorolt döntéseket írja körül a taggyűlés kizárolagos hatáskörébe tartozó kérdésekként. A Gt. 141. §-a nem írja elő kötelező jelleggel azt, hogy az SZMSZ módosításához taggyűlési jóváhagyásra volna szükség, így a felperesi ügyvezető által kezdeményezett SZMSZ módosítás az alperesekkel szemben is hatályos.

- 7 -

Gf.III.30.559/2010/6. szám

Egyebekben a felperes társasági szerződése nem tartalmaz kötelező rendelkezést a kizárás iránti per kezdeményezésével összefüggésben az SZMSZ szabályainak alkalmazására, így a társasági szerződésben is írtak szerint a Gt. rendelkezései irányadók. A társasági törvény pedig a szabályszerűen előterjesztett kizárás iránti keresethez nem kívánja meg azt, hogy a kizárandó tagok a taggyűlésre történő szabályszerű meghíváson túl a kizárási indítványokról is tájékoztatásban részesüljenek. A felperes keresetét érdemben vizsgálva megállapította, hogy nem állapítható meg olyan tényállás, mely

szerint a kizárást kezdeményező társasági határozatban rögzített okok elenyésztek, a kizárásban érdekmúlás következett volna be. A felperes és az I. rendű alperes ugyanis egyezően nyilatkoztak arról, hogy az I. rendű alperes csak 2009. év elején kereste fel a felperesi ügyvezetőt annak érdekében, hogy közölje: a **(G...)** Kft. az alperesi közeli hozzátartozók részéről megalapításra került. Kimondta továbbá, hogy a Gt. 9. § /2/ bekezdésére és 3. § /1/ bekezdésére tekintettel a gazdasági társaság tagjai tagsági jogaik gyakorlása során a társaság érdekeit szem előtt tartva kötelesek eljárni. E jogviszonyukban a jóhiszemű joggyakorlás követelményei szerint elvárható gondosságot kell tanúsítaniuk. Az alperesek 2006. októberétől vezető állású munkavállalóként tagjai a felperesi társaságnak, akik 1991. évet megelőzően az **(A...)** Rt-nél, majd a felperesnél szereztek mind műszaki, mind pedig értékesítési területen szakmai tapasztalatokat a könnyűszerkezetes ablakgyártásról. Ugyanilyen módon szerzett tapasztalatokat **(személy 2 neve)** is, akinek az ügyvezetése mellett alakult meg a **(G...)** Kft. Az alperesek tagsági és munkavállalói jogviszonyuk mellett 1991. és 2002. között ismereteket szereztek az **(I...)**, **(E...)** részére történő értékesítések műszaki, szakmai kereteiről, az **(E...)** által a bér munka szerződés keretében rendelkezésre bocsátott termékrajzokról. A 2002., 2003. évben kibontakozó koncepcióváltás folyamatát is végigkísérték, abban a II. rendű alperes műszaki megoldásaival, javaslataival tevékenyen részt vett. Az akkoriban kifejlesztett termékrajzok számára ismertté váltak, azok jelenleg is az alperesek rendelkezésére állnak. Az I. rendű alperesnek szintén szükségképpen részt kellett vennie a koncepcióváltás folyamatában, melynek eredményeként a megváltozott termékskála értékesítési módjáról, vevői partnerekről, beszállítókról ismeretekkel kellett rendelkezzen. 2008. februárja óta a **(G...)** Kft. és a felperes a járműablak értékesítés körében egymás versenytársai. Tény, hogy az alperesek hozzátartozói által alapított cég csupán értékesítéssel foglalkozik, az értékesítendő termékek köre azonban gyakorlatilag azonos, függetlenül attól, hogy a konkrét megoldásokat illetően eltérés lehet közöttük. Értékelte, hogy a **(G...)** Kft. a gyártási tevékenységet a **(K...)** Kft-n keresztül folytatja a társaság megalapításától kezdődően. A cég alapítása pedig arra az időszakra tehető, amikor az alperesek még vezető munkavállalói voltak a felperesnek. Ilyen minőségükben az induló vállalkozást mindketten hasznos információkkal láthatták el. E megállapítás alapjául közvetetten szolgálhat az is, hogy a cég alapítása olyan alperesi hozzátartozók részéről történt, akik ezen tevékenységhez kellő szakmai hozzáértéssel nem rendelkeznek. Bár az alperesek, **(személy 2 neve)**, az I. rendű alperes felesége és **(személy 3 neve)**, a **(K...)** Kft. ügyvezetője egyaránt állította, hogy a cég alapításában az alperesek nem vettek részt, annak tevékenységébe most sem folynak bele, a bíróság elképzelhetetlennek ítélte azt, hogy a közeli hozzátartozók cégét, amelynek

- 8 -

tevékenységével nagyon szorosan összefügg az alperesek szakmai hozzáértése, ne tudnák segíteni. A bíróság ezen lehetséges információáramlás körében bizonyítást folytatott le és az alperesi hivatkozásokkal ellentétes tényállást tudott megállapítani. Kifejtette továbbá, hogy amennyiben meg is felelne a valóságnak, hogy az alapításkor, illetve azt követően a **(G...)** Kft. tevékenységében az alperesek nem vettek, vesznek részt, az ügyvezető személyéből, illetőleg hozzátartozóiktól mindenképpen ismeretekkel kellett rendelkezniük e kft. tevékenységéről, és arról, hogy 2008. óta járműablak értékesítéssel foglalkozik. Ennek ellenére nem merült fel adat, hogy a cég alapítása, illetőleg a járműablak gyártás, mint fő tevékenységi kör megakadályozása érdekében lépéseket tettek volna, mely magatartás - mint a felperesi társaság tagjaitól, annak érdekei szem előtt

tartása mellett - mindenképpen elvárható lett volna. Mellőzte további bizonyítékok beszerzését, azon felperesi állítás alátámasztására, hogy a **(G...)** Kft. ugyanazon profil rendszerből gyártat, amely a felperes üzleti titkát képezi. E körben ugyanis a Tpv-t-be ütköző magatartás elkövetése miatt per van folyamatban a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt, és habár a kizárás iránti per kezdeményezéséről szóló határozat indokai között ezen hivatkozás is megjelent, ennek vizsgálata nélkül is megállapítható volt a Gt. 47. § /1/ bekezdése szerinti feltételek fennállta, azaz hogy az alperesi tagok társaságban maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné. Rámutatott, hogy ez a veszélyeztető magatartás nemcsak aktív és tevételes magatartásban, hanem olyan jellegű passzivitásban is megnyilvánulhat, amely veszélyezteti a szabályszerű vagy eredményes működését a társaságnak. A veszélyeztetésnek nagymértékűnek, jelentősnek és valósnak kell lennie, melyhez nem szükséges a működés vagy a kitűzött célok tényleges ellehetetlenülésének bekövetkezése, elég azok veszélyének fennállta. Ez a feltárt tényállás alapján megállapítható volt, ezért döntött a kereseti kérelemnek történő helyt adásról.

Az elsőfokú ítélettel szemben az I. és II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság egyrészt a tényállást helytelenül állapította meg, másrészt a helyesen megállapított tényekből sok esetben helytelen következtetéseket vont le, és alapvetően indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Vitatták, hogy az I. rendű alperes vezető állású felperesi alkalmazott lett volna, továbbá vitatták az I. és II. rendű alperesek által betöltött elsőfokú bíróság által megállapított igazgatói pozíciókat. Kifejtették, hogy a felső vezetés átalakítása 2006-ban történt és a **(felperes)** már 2002-2003-tól kezdett saját termékeket fejleszteni. A **(G...)** Kft. székhelye nem az I. rendű alperes apósának ingatlanján van. Vitatták, hogy a **(G...)** Kft. csak egy két hónapon keresztül folytatott napkollektor gyártást, ilyen tevékenységet ugyanis a mai napig végez. A **(G...)** Kft. termékeiben azok a profil sajátosságok jelentek meg, amik az **(A...)** Kft., **(I...)**, **(felperes)** prospektusain, mint szabad felhasználású anyagokon szerepelnek. Szerepelnek továbbá azok is, amik az **(E...)** Kft., illetve a **(T...)** cégek anyagai is fellelhetők. Nem a II. rendű alperes, hanem az I. rendű alperes dolgozott a **(K...)** Kft.-nél a felperesi cégnél megszűnt munkaviszonya után. Kifejtették, hogy a 2009. március 3-i taggyűlés nem lett szabályszerűen összehívva, és érvényes

Gf.III.30.559/2010/6. szám

határozat nem születhetett ezen a taggyűlésen. A taggyűlési jegyzőkönyvvel kapcsolatosan is aggályaik vannak, többek között azért, mert 7 perc alatt nem lehet 24 oldalas jegyzőkönyvet elkészíteni, másrészt, ha a taggyűlést már berekesztették, akkor annak keretei között hogyan lehet jegyzőkönyvezni azt, hogy az alperesi tagok tájékoztatást kaptak a meghozott határozatokról. Perdöntő jelentősége van annak, hogy a 2009. március 3-i taggyűlési jegyzőkönyvet az alperesek csak 2009. március 23-án vették át. Az SZMSZ-el kapcsolatosan előadták, hogy a **(felperes)**-nél az volt a gyakorlat, hogy a tagokkal, érintettekkel az új SZMSZ-t elfogadtatták, korábban taggyűlési határozatként, de legalábbis aláírásukkal igazolt módon átvették. A konkrét esetben az alperesekkel nem történt meg az új SZMSZ elfogadtatása, így rájuk nézve nem is lehet az hatályos. Ezért a taggyűlés a hatályos SZMSZ-nek ellentmondóan lett összehívva, már ez okból sem tudott

érvényes határozatokat hozni. Abban a körben, hogy mikor szerzett tudomást a felperes a **(G...)** Kft. létezéséről arra hivatkoztak, hogy nem lehet kizárni, hogy már jóval 2009. január 15. napja előtt a felperes tudomást szerzett a cég működéséről. Utalva a 2004/517. számú eseti döntésre előadták, hogy a kizárás oka elenyészik, illetve a kizárásban érdekmúlás következik be, ha a társaság az okot szolgáltató magatartás, esemény bekövetkezésétől, esetleges nyilvánosságra jutásától huzamosabb ideig nem vonja le annak következményeit. Előadták, hogy a **(G...)** Kft-nek több olyan partnere van, melynek előzőleg nem a **(felperes)** volt a beszállítója, és sem a piac, sem a termékkör nem tekinthető kizárólagosan egy céghez, a felpereshez köthetőnek. A gyártott könnyűszerkezetes ablakok konstrukciói nem a felperesi cégtől erednek. Az alperesek hozzátartozói által alapított cég által értékesített termékek és a felperesi termékek köre nem azonos. Kifejtették, hogy az alperesi magatartással összefüggésben a felperes céljainak nagymértékű, jelentős és valós veszélyeztetése már csak azért sem valósulhat meg, mert egy pár tízmillió forintos éves forgalmú, egy főt alkalmazó kisvállalkozás nem tudja nagymértékben és jelentősen veszélyeztetni egy 150 főt foglalkoztató, több milliárd éves forgalmú cég eredményes működését. Csak hipotetikus megállapítás az, hogy a **(G...)** Kft. tagjai szakmai hozzáértéssel nem rendelkeznek, mint ahogyan mind az alperesek, mind több tanú állításával szemben ugyancsak erősen hipotetikus a felperesi társaság céljainak elérését veszélyeztető magatartás tekintetében az alperesi szakmai segítségnyújtás. Az alperesek ugyanis a felperesi társaság céljainak elérését csak olyan információk átadásával veszélyeztethetnék, amelyek kellően frissek és használhatók, ugyanakkor az I. rendű alperes 18 hónapja, a II. rendű alperes pedig 25 hónapja nem alkalmazottja a **(felperes)**-nek. Az alperesi pernyertesség esetén az alperesek csak kisebbségi tagjai lennének a felperesi társaságnak, így az ügyvezetés nem kötelező módon vonná be őket a társaság ügyeibe, esetleg a céggel kapcsolatos információkat is megsűrhetné velük kapcsolatban. Kifogásolták, hogy a bíróság meg nem történt eseményeket hipotetikusan vélelmezve indokolta az ítéletet, és a felmerült bizonyítékokat sem megfelelően mérlegelte. Állították, hogy a bíróság ítéletében olyan kizárási okra tért át, ami nem képezhetette volna vizsgálódása tárgyát. Megállapítható, hogy a tagkizárás még egy esetleges veszélyeztető alperesi magatartás esetén is eltúlzottan aránytalan szankció lenne, ugyanis ha a felperes úgy ítéli meg, hogy az érintett tagok

- 10 -

révén a hozzátartozójuk által működtetett céghez kerülhetnek belső információk, úgy az ügyvezető ezen információkat a továbbiakban visszatarthatja és ily módon előre meggátolhatja az esetleges magatartást.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ténybelileg és jogilag megalapozott ítéletének helybenhagyását kérte. A másodfokú perköltség körében kérte figyelembe venni a felperesi jogi képviselő és a felperes között létrejött tartós megbízási jogviszonyban kikötött díjazást. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú ítélet tartalmaz ugyan kisebb tényállásbeli pontatlanságokat, ugyanakkor ezeknek az ítélet vonatkozásában érdemi relevanciája nincsen, ugyanis nem ezen kisebb mértékben téves tényállási megállapításokra alapította az elsőfokú bíróság jogi érvelését. Az a tényállás alapján egyértelműen megállapítható, hogy az I. és II. rendű alperesek a felperesi társaság szervezeti hierarchiájának felső szintjén álltak, de valóban a II. rendű alperes foglalkozott árkalkulációval és belföldi értékesítéssel. A II. rendű alperes amellet, hogy 2001. és 2006. között ügyvezetője volt a társaságnak a munkaszervezetben a műszaki területek felelős

vezetője volt. Az alperesek fellebbezésük indokolásában kiemelkedő jelentőséget tulajdonítanak a 2009. március 3-ára összehívott taggyűlésnek, azonban az ügy szempontjából ennek relevanciája nincsen, hiszen az e taggyűlésen hozott határozatok éppen az alperesek érdekében a társaság által visszavonásra kerültek. Egyebekben az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott a perbeli taggyűlések szabályszerű összehívása vonatkozásában, és az alperesek a 2009. március 3-i tárgyalás jegyzőkönyvének birtokában pontosan tisztában lehetnek azzal is, hogy kikre vonatkozik a 2009. április 3-i taggyűlés napirendi pontjai között a tagkizárás. A március 3-i taggyűlés időpontjára a dokumentumok elő voltak készítve elektronikusan, így lefolytatható volt rövid idő alatt is az alperesek által kifogásolt szavazás. Az alperesek munkaszerződésai 2006. előtt valóban nem tartalmazták a munkajogi szempontból relevanciával bíró vezető állású munkavállaló kitélt, azonban társasági jogi szempontból - amelyeket a becsatolt SZMSZ-ek is igazolnak - az alperesek végig a szervezeti hierarchia felső szintjén álltak. Hivatkozott arra, hogy a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt üzleti titoksértés miatt 7.G.40.102/2009. szám alatt is folyamatban van per, amely perben **(szakértő személy neve)** igazságügyi szakértő 2010. szeptember 1. napján kelt szakvéleményében megállapította, hogy a **(G...)** Kft. terméke nem önálló terméke, az összehasonlított jármű ablakok kontúr és funkcionális méretei és az alapanyagok gyártási méretei teljes mértékben megegyeznek a felperesével, és nemcsak méretben, de vizuális megjelenésben is azonosak. A szakértő azt is kijelentette, hogy csupán szakmai tudás, tapasztalat alapján ilyen terméket nem lehet legyártani. A termék tömeges gyártásának megkezdése előtt számos műszaki egyeztetést igénylő kérdés merül fel, melyeket az alperes nem hidalhat át, csak abban az esetben, ha már véghez vitte, illetve a felperesnél megszerezte. A **(G...)** Kft. ügyvezetője, **(személy 2 neve)** a felperes profilrajzaihoz nem fért hozzá, azonban azokhoz mind tagként, mind pedig vezető munkavállalóként az alperesek hozzájutottak. A felperes vitatta azt az alperesi fellebbezési állítást, hogy a felperes a per során újabb indokra tért volna át. Téves az alperesek SZMSZ-el kapcsolatos álláspontja. Ugyancsak téves az az alperesi hivatkozás is, mely szerint a kizárás oka elenyészett volna, hiszen egy folyamatosan fennálló, a felperes gazdasági érdekeit sértő állapotról van szó és e tevékenység gyakorlását a 2010. szeptember 1. napján

- 11 -

Gf.III.30.559/2010/6. szám

keletkezett szakértői vélemény is egyértelműen alátámasztja. Azt nem a felperes veszteségei alapján kell a perben megállapítani, hogy az alperesek veszélyeztető magatartása mekkora mértékben áll fenn, ugyanakkor jelentősége van annak, hogy a cég életében az információk harmadik személyek részére történő kikerülése nagymértékű és jelentős veszélyt jelent. Az alperesek azon hivatkozása, mely szerint a társaság céljainak elérését csak olyan információk átadásával veszélyeztethetik, melyek kellően frissek, nem megalapozott, hiszen az alperesek birtokában lévő információk alapján készült termékeket jelenleg is gyártja és forgalmazza a felperes. Az is téves hivatkozás, hogy az alperesek ezen információkhoz csak munkavállalóként juthatnak hozzá, és az az alperesi előadás nyilvánvalóan a felperes jogszerűtlen működését jelentené, ha az alperesek oly módon maradhatnának a társaság tagjai, hogy az információk megszürrhetők lennének számukra. Annak ellenére, hogy a Gt. nem szabályozza mindent kimerítően a tagok jogait és kötelezettségeit, egyértelmű, hogy a társaság tagjainak a közös gazdasági cél

megvalósításának szem előtt tartásával, a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megfelelően kell eljárniuk, melynek az alperesek jelen esetben nem tettek eleget.

Az I. és II. rendű alperesi fellebbezés **alaptalan**.

Kétségtelen tény, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében számos tényállási pontatlanság található, ugyanakkor a másodfokú bíróság egyetért a felperesi fellebbezési ellenkérelemben részletezett azon indokokkal, mely szerint ezen tényállási pontatlanságoknak az elsőfokú ítélet meggyőző ereje szempontjából jelentősége nincsen, ugyanis csak olyan körben találhatók nem megfelelő tényállási megállapítások az elsőfokú ítéletben, amire jogi következtetések a felperes gazdasági céljainak elérését veszélyeztető alperesi magatartások körében nem épül. Kétség kívül nem precízen van megjelölve az elsőfokú ítéletben, hogy az I. és II. rendű alperesek mikortól, meddig, milyen munkakörben, illetve milyen társasági jogi tisztséget ellátva álltak a felperes rendelkezésére, az ugyanakkor a közhiteles cégnyilvántartás adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy az I. és II. rendű alperesek olyan vezető beosztásban, illetőleg részben vezető tisztségviselőként dolgoztak, ami keretében juthattak olyan érzékeny információk birtokába, ami a felperesi tevékenységgel, az általa gyártott termékekkel volt összefüggésben. Mindebből kifolyólag önmagában ezen megállapításra alapítottan állást lehet foglalni arról, hogy az I. és II. rendű alperesek, akiknek lehetősége volt ezen információkhoz hozzájutni gyakoroltak-e olyan tevékenységet, ami a felperes gazdasági céljainak elérését nagymértékben és jelentősen befolyásolja. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletéből az irreleváns tényállási megállapításokat mellőzte, illetve a megállapított tényállást pontosította.

A peres eljárás során a bíróságnak érdemben a 2009. április 3-i taggyűlés összehívásának szabályszerűségével, az ott meghozott határozatok jogszerűségével kellett csupán foglalkoznia. Miután ezen taggyűlésen hatályon kívül helyezésre kerültek a 2009. március 3-i taggyűlésen meghozott határozatok, így ezen okból és

- 12 -

arra alapítottan is irreleváns az alperesek 2009. március 3-i taggyűléssel kapcsolatos aggályainak hangoztatása, hogy a 2009. március 3-án meghozott határozatokra a felperes jelen perben semmilyen igényt nem alapított. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a 2009. április 3-i taggyűlés összehívása, megtartása szabályszerű volt, így nem volt akadálya a taggyűlés autonómiájába tartozó valamennyi kérdésben az érdemi döntéshozatalnak.

Az SZMSZ alapvetően munkajogi kérdésekben releváns dokumentum, és nem a társasági jogi jogviszonyok szabályozására szolgáló okirat. Ha a felperesi társasági a taggyűlés összehívásával összefüggésben a 2006. évi IV. törvény (Gt.) rendelkezéseitől eltérő szabályozást kívánt volna saját belső viszonyaiban érvényesíteni, úgy erre lehetősége - a diszpozitivitás alapszabályára tekintettel - a társasági szerződésben lett volna. Mindebből következően nincs érdemi jelentősége az alperesek SZMSZ-re történő hivatkozásának, ugyanakkor kimondható az is, hogy jogilag inkorrekt állítás az, mely szerint az új SZMSZ azért nem hatályosulhatott az alperesekkel szemben, mert azt velük nem írták alá. Az alperesi állítás több tekintetben is problematikus jogilag, alapvetően azért, mert az új SZMSZ elfogadásakor egyik alperes sem volt már munkavállalója a felperesnek, így az új

munkajogi dokumentum az ő munkaviszonyuk vonatkozásában nyilvánvalóan irreleváns, de még abban az esetben is, ha elfogadnánk, hogy az SZMSZ bármilyen tekintetben lehetséges szabályozást nyújthat társasági jogi jogviszonyokra, megalapozatlan az az alperesi hivatkozás, hogy egy ilyen dokumentum csak akkor tekinthető hatályosnak, ha azt valamennyi érintettel külön-külön elfogadtatták. Így még abban az esetben sem lenne semmilyen relevanciája az alperesi hivatkozásnak, ha a fenti hivatkozásokkal ellentétben az SZMSZ taggyűlés összehívásával kapcsolatos kérdésekben tartalmazhatna előírásokat. Megjegyzendő, hogy az új SZMSZ olyan korlátozó rendelkezést, amire az alperesek hivatkoztak, egyebekben sem foglal magában.

Sem a Gt., sem a felperes társasági szerződése nem ír elő olyan kötelezettséget, hogy a napirendi pontok között feltüntetett tagkizárás mellett név szerint is kötelező lenne feltüntetni azon érintett tagokat, akivel szemben a társaság kizárás iránti per megindításáról kíván a taggyűlésen határozni. A napirendi pont kellően konkrét, ha magát a tagkizárás kérdésében történő döntéshozatalt tartalmazza. Ennek ellenére nem kétséges, hogy az alpereseknek kellett információval rendelkezniük arra, hogy a 2009. április 3-i taggyűlésen az ő kizárásuk iránti per kezdeményezéséről kíván a felperesi társaság döntést hozni. Ebben a kérdésben ugyanis mind a 2009. március 3-án kapott szóbeli tájékoztatás, mind pedig a részükre megküldött 2009. március 3-i taggyűlési jegyzőkönyv kellő információval szolgált.

Alaptalan az információk frissességével és a kizárási ok elenyészésével kapcsolatos alperesi hivatkozás is. Tény ugyanis, hogy a felperes jelenleg is gyártja azon ablakszerkezeteket, ami tekintetében a (G...) Kft.-vel egy piacon tevékenykedve, egymás versenytársaiként működnek. Az alperesek birtokában lévő információk elavulása így nem állapítható meg. Az a körülmény pedig nem minősül a kizárási okot elenyésző felperesi magatartásnak, hogy az alperesekkel szemben csak két évvel a (G...) Kft. megalakulását követően kezdeményezett

- 13 -

Gf.III.30.559/2010/6. szám

kizárás iránti peres eljárást. Arra semmilyen adat nem merült fel, hogy a felperes már a (G...) Kft. megalakulásakor, illetve a felperesi termékkörhöz hasonló ablakkereket értékesítési tevékenységének megkezdésekor információt szerzett volna a versenytársról, annak tulajdonosi háttéréről, az ezzel összefüggő személyi összefüggésekről, sőt a per adatai arra engednek következtetni, hogy ilyen információ csak 2009-ben jutott a felperes tudomására. Az a körülmény, hogy a (G...) Kft.-t cégbíróság bejegyezte a cégjegyzékbe, így a rá vonatkozó nyilvános adatok bárki számára hozzáférhetők, még nem alapozza meg azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes a (G...) Kft. működésével összefüggő, felperes érdekeit sértő adatokról, összefüggésekről ténylegesen informálódott is, különös tekintettel arra is, hogy a kizárás alapjául felhozott felperesi érvek döntő része a cégjegyzékből nem is ismerhető fel.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során felmerült bizonyítékok helyes mérlegelésével (Pp. 206. §) jutott arra a következtetésre, hogy a tagok a gazdasági társaság céljából következően tagsági jogaik gyakorlása során a társaság érdekeit szem előtt tartva, a jóhiszemű joggyakorlás követelményeinek megfelelően kötelesek eljárni. A másodfokú

bíróság álláspontja szerint a logikusan, okszerűen elvégzett mérlegelés miatt a bizonyítékok felülmérlegelésére (BH 2006/403. számú eseti döntés), és kellően megalapozott ténymegállapítások tételéhez az alperesek felperes érdekeit veszélyeztető magatartás körében további bizonyítás lefolytatására szükség nincsen. A tag akkor zárható ki a társaságból, ha a tagnak a társaságban maradása, a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné (Gt. 47. § /1/ bekezdés). A kizárás jogintézménye arra szolgál, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett, a gazdasági életben résztvevő társaság meg tudjon válni attól a tagjától, aki az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatásának a célját - személyében vagy tevékenységével - veszélyezteti. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztető magatartás tekintetében lényeges követelmény, hogy ez a fajta veszélyeztetés jelentős, valós és reális legyen, továbbá nem szükséges a működés vagy a kitűzött célok tényleges ellehetetlenülésének a bekövetkezése, elég ha azok veszélye fennáll. Ez - ahogyan arra az elsőfokú bíróság rámutatott - az I. és II. rendű alperesek vonatkozásában fennáll. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által e körben kifejtett jogi indokokkal. Miután a Gt. 47. § /1/ bekezdésének értelmező bírói gyakorlata a veszélyeztető magatartás fogalmi körébe tartozónak tekinti azt is, ha a kitűzött célok nem lehetetlenülnek el, de azok bekövetkezésének veszélye igazolható, így téves az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásában írtakat „hipotetikus indokolásnak” tekinteni. Nem helytálló az a hivatkozás sem, hogy az elsőfokú bíróság más jogi érvre tért volna át az alperesek kizárásával összefüggésben. Megtörtént károkozó, felperesi érdekeket sértő magatartás helyett ezek veszélyének fennállása ugyanis a törvényi rendelkezésekre tekintettel megalapozottan szolgálnak a tagkizárás alapjául, egyben a veszélyeztető magatartás megállapítása nyilvánvalóan fogalmilag nem jelenthet más jogi indokra való áttérést.

- 14 -

Hangsúlyos jelentősége van továbbá annak a másodfokú eljárás tartama alatt keletkezett, ezért a Pp. 235. § /1/ bekezdésére is figyelemmel a másodfokú eljárásban is figyelembe vehető bizonyítéknak, hogy a (G...) Kft. által gyártott termékek gyakorlatilag azonosnak tekinthetők a felperes termékével, és a felperestől származó információk hiányában a termék előállítására lehetőség nem lett volna. Ezen szakértői megállapításokat együtt értékelve az elsőfokú eljárásban felmerült bizonyítékokkal kimondható, hogy miután a (G...) Kft. és a felperes egymás versenytársai a piacon, így az alperesek birtokába került, felperesi tevékenységgel és az általa gyártott termékekkel összefüggő érzékeny információk kikerülésének lehetősége már elégséges azon veszélyhelyzet megállapíthatóságához, ami az alperesi kizárás alapjául szolgálhat. Megjegyzendő, hogy a perben a lehetőség pusztán fennállásán túlmenően olyan egyértelmű adatok merültek fel, amelyek nem csupán az információk kikerülésének lehetőségét, hanem annak tényleges megtörténtét is alátámasztják. Miután egy termék gyártására vagy a vevőkörre vonatkozó információ huzamosabb időn keresztül nem avul el, így súlytalan az alperesek arra történő hivatkozása, hogy a munkavállalóként általuk megszerezhető friss információk hiánya miatt a veszélyeztető tevékenység nem állapítható meg. Hangsúlyos eleme e kérdéskörnek, hogy az alperesek nem kizárólag, mint munkavállalók juthattak a felperes gazdasági érdekeivel összefüggő információk birtokába, hanem nyilvánvalóan tagsági jogviszonyukból kifolyó jogosultságaik révén is. Helyesen mutatott rá a fellebbezési ellenkérelem arra, hogy az alperesek veszélyeztető magatartásával összefüggésben nem

az a bíróság feladata, hogy konkrétan felmérje, hogy a felperes milyen veszteségeket szenvedett el, azaz a veszélyeztető magatartás mekkora mértékű volt. Jogilag teljességgel inkorrekt az az alperesi hivatkozás is, hogy a felperes teremthetne jogszerűen olyan társasági jogi helyzetet, hogy az alperesek tagsági jogviszonyának fennállása mellett, alapvető tagsági jogaik korlátozásával járó információk alpereseknek történő átadását korlátozhatná. Erre a felperesnek jogszerű lehetősége nyilvánvalóan nincsen, a tag legyen az bármilyen kis részesedésű tulajdonosi minőség is, jogosult a társaság jogviszonyaival összefüggő valamennyi információ megismerésére.

Összességében a fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bizonyítékok és a másodfokú eljárásban értékelhető többletadatok alapján az alperesek felperesi társaságban maradása nagymértékben veszélyeztetné a felperes gazdasági céljainak elérését, ezért indokolt az alperesek felperesi társaságból történő kizárása. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján - a tényállás pontosítása és irreleváns tényállási elemek mellőzése mellett - érdemben helybenhagyta. Az elsőfokú ítélet pontosítására kizárólag azért került sor, mert az elsőfokú bíróság a perköltség megfizetésének teljesítési határidejéről nem rendelkezett, ezt a másodfokú bíróság a Pp. 217. § /1/ bekezdése alapján pótolta.

Az I. és II. rendű alperesek a másodfokú eljárásban is pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére kötelesek, melynek összege áll a felperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és a másodfokú bíróság által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 2. § /1/ bekezdés a./ pontja alapján a felperes és jogi képviselője között létrejött tartós megbízási jogviszonyban

- 15 -

Gf.III.30.559/2010/6. szám

kikötött díjazás figyelembevételével megállapított, a fellebbezési ellenkérelem elkészítésével és a másodfokú tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben két óra ügyvédi munkadíjjal figyelembe vett 60.000 Ft + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjból.

Szeged, 2010. november 15. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró